

PRZEWŁACZANIE (5) *sb n*

Pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w prze-); pierwsze a pochylone, drugie jasne; końcowe e z tekstu nieoznaczającego é.

sg G przewłaczaniã (1). ◊ D przewłaczaniu (1). ◊ A przewłaczani(e) (1). ◊ I przewłaczani(e)m (1). ◊ pl A przewłaczaniã (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. przewlec.

1. *Przedłużanie trwania; prorogationis Modrz (3) : Appelluiąca Stroná/ przyfyądz ma iáko nie dla przewłaczánia áppelluie. GroicPorz bb2v marg.*

przewłaczanie czego (2): Tymby fię obyczáiem y nárzekánium ná przewłaczánia łądow (iefli fię nie mylę) zábieżáło/ y fortylom rzeczNIKOW mnneyby fię fnać mieyfcá ábo nic zoftáwiło. ModrzBaz 91. Cf Wyrażenie.

Wyrażenie: »przewłaczanie sprawiedliwości« (1): Przes tho by fye zábieżáło niepotrzebnemu przewłaczánium fprawiedliwofci Ludzkiey. GroicPorz bb3.

2. *Zwlekanie (1) : y on Q. Maximus, ktory przewłaczánium rzecz ftráconá nápráwił: y Cicero, [...] przodkom fwym wielką ozdobą byli. ModrzBaz [41]v.*

3. *O wymowie: przedłużanie sylab [w czym] (1) : cí [Czechowie] hnet kftátowniey/ ochędożniey/ ozdobniey/ záchowuiąc iákieś przewłaczánie w fłowieh podobne Lácińfkiemu accentowi/ mowić poczęli. GórnDworz F5.*

Synonimy: 1., 2. przedłużanie; 2. odkładanie, odwłaczanie, odwłoka.

Cf PRZEWŁACZAĆ